

כא הַרְאֵנִי הַבְּרִיָּאת: וּתְבַאֵנָה
 אֶל-קַרְבְּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי-בָּאוּ
 אֶל-קַרְבְּנָהּ וּמְרִיאֵיהֶן רָע
 כב כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה וַאֲיֹקֶץ: וְאָמַר
 בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה | שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד מֵלֹאֵת
 כג וּטְבוֹת: וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 צְנֻמוֹת וְקוֹת שׂוֹפּוֹת קָדִים
 כד צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וּתְבַלְעֵן
 הַשְּׂבָלִים הַדֹּקֵת אֶת שִׁבְעַת
 הַשְּׂבָלִים הַטְּבוֹת וְאָמַר אֶל-
 הַחֲרֻטִּים וַאֲיֹן מַגִּיד לִי:
 כה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרֹעֶה חֲלוֹם
 פְּרֹעֶה אֶחָד הוּא אֶת אֲשֶׁר
 הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפְרֹעֶה:
 כו שִׁבְעַת פְּרֵת הַטְּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים
 הִנֵּה וּשְׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטְּבוֹת
 שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אֶחָד
 כז הוּא: וּשְׁבַע הַפְּרוֹת הַרְקוֹת
 וְהִרְעֵת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת
 שָׁנִים הִנֵּה וּשְׁבַע הַשְּׂבָלִים
 הַרְקוֹת שׂוֹפּוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ
 כח שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב: הוּא הַדָּבָר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרֹעֶה אֲשֶׁר
 הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הָרָאָה אֶת-
 כט פְּרֹעֶה: הִנֵּה שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת
 שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל-אַרְץ מִצְרַיִם:
 ל וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן
 וְנִשְׁפַּח כָּל-הַשְּׂבַע בְּאַרְץ
 מִצְרַיִם וְכָלָה הָרָעָב אֶת-

עַל-עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר
 בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֵת שֵׁר
 יא הָאֲפִים: וּנְחַלְמָה חֲלוֹם בַּלַּיְלָה
 אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן
 יב חֲלַמְנו חֲלֻמֵנו: וְשֵׁם אֶתְנוּ נָעַר
 עַבְדֵי עַבְדֵי לְשֵׁר הַטְּבָחִים
 וְנִסְפְּרוּ-לוֹ וַיִּפְתַּר-לָנוּ אֶת-
 חֲלֻמֵינוּ אִישׁ כְּחֻלְמוֹ פֶּתַר:
 יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פִּתַּר-לָנוּ כֵּן הָיָה
 אֹתִי הַשִּׁיב עַל-כִּנִּי וְאֵתוֹ תִּלְהֶ:
 יד וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֶה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף
 וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחֲלֵף
 שְׂמֹלְתּוֹ וַיַּבֵּא אֶל-פְּרֹעֶה:
 טו וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם
 חֲלֻמֵי וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי
 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
 טז חֲלוֹם לְפָתַר אֹתוֹ: וַיַּעַן יוֹסֵף
 אֶת-פְּרֹעֶה לֵאמֹר בִּלְעֵדִי
 אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם
 יז פְּרֹעֶה: וַיֹּדַבֵּר פְּרֹעֶה אֶל-יוֹסֵף
 בַּחֲלֹמִי הֲנִנִי עֹמֵד עַל-שֹׁפֵת
 יח הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֹת
 שִׁבְעַת פְּרוֹת בְּרִיאֹת בָּשָׂר וּפֶתַר
 יט תֹּאֵר וְתִרְעִינָה בְּאַחֵי: וְהִנֵּה
 שִׁבְעַת-פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת
 אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרַעוֹת תֹּאֵר
 מֵאֹד וְרַקוֹת בָּשָׂר לֹא-רָאִיתִי
 כהָנָה בְּכָל-אַרְץ מִצְרַיִם לְרַע:
 כ וְתֹאכְלֵנָה הַפְּרוֹת הַרְקוֹת
 וְהִרְעוֹת אֶת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת

ס וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרֹעֶה
 חִלַּם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר:
 ז וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת
 פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאֹת
 ח בָּשָׂר וְתִרְעִינָה בְּאַחֵי: וְהִנֵּה
 ט שִׁבְעַת פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת
 אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר רַעוֹת מְרֹאָה
 וְדָקוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֻדְנָה אֲצֵל
 הַפְּרוֹת עַל-שֹׁפֵת הַיָּאֵר:
 י וְתֹאכְלֵנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת
 הַמְרֹאָה וְדָקוֹת הַבָּשָׂר אֶת שִׁבְעַת
 הַפְּרוֹת יֶפֶת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאֹת
 יא וַיִּיקֶץ פְּרֹעֶה: וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֵם
 יב שְׁנִית וְהִנֵּה | שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת
 יג וּטְבוֹת: וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים
 דָּקוֹת וּשְׂדוּפּוֹת קָדִים צְמֻחוֹת
 יד אַחֲרֵיהֶן: וּתְבַלְעֵנָה הַשְּׂבָלִים
 הַדֹּקוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
 הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֹאֹת וַיִּיקֶץ
 טו פְּרֹעֶה וְהִנֵּה חֲלוֹם: וַיְהִי בְּבִקְרֹ
 וְתַפְעֵם רִחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
 טז אֶת-כָּל-חֲרֻטֵי מִצְרַיִם וְאֵת-
 כז כָּל-חֲכַמֵי וַיִּסְפַּר פְּרֹעֶה לָהֶם
 אֶת-חֲלֻמֹּו וְאֵין-פֶּתַר אוֹתָם
 ח לְפְרֹעֶה: וַיֹּדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים
 ט אֶת-פְּרֹעֶה לֵאמֹר אֶת-חֲטָאִי
 י אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרֹעֶה קִצָּץ

לא הארץ: ולא יודע השבע
 בארץ מפני הרעב ההוא
 אחרי־כן כי־כבד הוא מאד:
 לב ועל השנות החלום אל־פרעה
 פעמים כי־נכון הדבר מעם
 האלהים וממהר האלהים
 לג לעשותו: ועתה ירא פרעה איש
 נבון וחכם וישיתתו על־ארץ
 לד מצרים: יעשה פרעה ויפקד
 פקדים על־הארץ וחמש
 את־ארץ מצרים בשבע שני
 לה השבע: ויקבעו את־כל־אכל
 השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו־בר תחת יד־פרעה
 לו אכל בערים ושמרו: והיה
 האכל לפקדון לארץ לשבע
 שני הרעב אשר תהיון בארץ
 מצרים ולא־תכרת הארץ
 לו ברעב: וייטב הדבר בעיני
 פרעה ובעיני כל־עבדיו:
 לח ויאמר פרעה אל־עבדיו
 הנמצא כזה איש אשר רוח
 לש אלהים בו: ויאמר פרעה אל־
 יוסף אחרי הודיע אלהים
 אותך את־כל־זאת איז־נבון
 ט וחכם כמוך: אתה תהיה על־
 ביתי ועל־פה יושק כל־עמי
 מא רק הפסא אגדל ממך: ויאמר
 פרעה אל־יוסף ראה נתתי
 אתך על כל־ארץ מצרים:

מב ויסר פרעה את־טבעתו מעל
 ידו ויתן אתה על־יד יוסף
 ולבש אתו בגדי־יש וישם
 מג רבו הזהב על־צוארו: וירכב
 אתו במרכבת המשנה אשר־
 לו ויקראו לפניו אברך ונתון
 אתו על כל־ארץ מצרים:
 מד ויאמר פרעה אל־יוסף אני
 פרעה ובלעדיך לא־ירם איש
 את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ
 מה מצרים: ויקרא פרעה שם־
 יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־
 אסנת בת־פוטו פרע כהן אן
 לאשה ויצא יוסף על־ארץ
 מו מצרים: ויוסף בן־שלשים
 שנה בעמדו לפני פרעה מלך־
 מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל־ארץ
 מז מצרים: ותעש הארץ בשבע
 מח שני השבע לקמצים: ויקבץ
 את־כל־אכל שבע שנים
 אשר היו בארץ מצרים ויתן־
 אכל בערים אכל שדה־העיר
 אשר סביבותיה נתן בתוכה:
 מט ויצבר יוסף בר כחול היס
 הרבה מאד עד כי־חודל לספר
 נ כי־אין מספר: וליוסף ילד שני
 בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטו
 נא פרע כהן און: ויקרא יוסף

את־שם הבכור מנשה כי־נשני
 אלהים את־כל־עמלי ואת
 נב כל־בית אבני: ואת שם השני
 קרא אפרים כי־הפרני אלהים
 רביעי
 נג בארץ עניי: ותכלינה שבע
 שני השבע אשר היה בארץ
 נד מצרים: ותחלינה שבע שני
 הרעב לבוא כאשר אמר יוסף
 והיה רעב בכל־הארצות ובכל־
 נה ארץ מצרים היה לחם: ותרעב
 כל־ארץ מצרים ויצעק העם
 אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה
 לכלל־מצרים לכו אל־יוסף
 אשר־יאמר לכם תעשו:
 ט והרעב היה על כל־פני הארץ
 ויפתח יוסף את־כל־אשר
 בהם וישבר למצרים ויחזק
 טו הרעב בארץ מצרים: וכל־
 הארץ באו מצרימה לשבר
 אל־יוסף כי־חזק הרעב בכל־
 מא הארץ: וירא יעקב כי יש־שבר
 במצרים ויאמר יעקב לבניו
 ב למה תתראו: ויאמר הנה
 שמעתי כי יש־שבר במצרים
 רדו־שמה ושברו־לנו משם
 ג ונחיה ולא נמות: וירדו
 אחי־יוסף עשרה לשבר בר
 ד ממצרים: ואת־בנימין אחי
 יוסף לא־שלח יעקב את־אחיו
 כי אמר פן־יקראנו אסון:

טו ויעש להם כן: וישאו את-
 שברם על-חמריהם וילכו
 טז משם: ויפתח האחד את-שקו
 לתת מספוא לחמרו במלון
 וירא את-כספו והנה הוא
 טז בפי אמתחתו: ויאמר אל-
 אחיו הושב כספי וגם הנה
 באמתחתי ויצא לפם ויחזרו
 איש אל-אחיו לאמר מה-זאת
 טז עשה אלהים לנו: ויבאו אל-
 יעקב אביהם ארצה כנען
 ויגידו לו את כל-הקרת
 ל אתם לאמר: דבר האיש אדני
 הארץ אתנו קשות ויתן אתנו
 לא כמרגלים את-הארץ: ונאמר
 אליו כנים אנחנו לא היינו
 לב מרגלים: שנים עשר אנחנו
 אחים בני אבינו האחד איננו
 והקטן היום את-אבינו בארץ
 לב כנען: ויאמר אלינו האיש
 אדני הארץ בזאת אדע כי
 כנים אתם אחיכם האחד
 הניחו אתי ואת-רעבון בתיכם
 לד קחו ולכו: והביאו את-אחיכם
 הקטן אלי ואדעה כי לא
 מרגלים אתם כי כנים אתם
 את-אחיכם אתן לכם ואת-
 לה הארץ תסחרו: ויהי הם
 מריקים שקיהם והנה איש
 צרור-כספו בשקו ויראו את-

מכם אחד ויקח את-אחיכם
 ואתם האסרו ויפחנו דבריכם
 האמת אתכם ואם-לא חי
 יי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף
 אתם אל-משמר שלשת
 ימים: ויאמר אלהם יוסף ביום
 השלישי זאת עשו וחייו את-
 יט האלהים אני ירא: אם-כנים
 אתם אחיכם אחד יאסר בבית
 משמרכם ואתם לכו הביאו
 כ שבר רעבון בתיכם: ואת-
 אחיכם הקטן תביאו אלי
 ויאמנו דבריכם ולא תמותו
 כא ויעשו-כן: ויאמרו איש אל-
 אחיו אבל אשמים | אנחנו
 על-אחינו אשר ראינו צרת
 נפשו בהתחננו אלינו ולא
 שמענו על-כן באה אלינו
 כב הצרה הזאת: ויען ראובן אתם
 לאמר הלוא אמרתי אליכם |
 לאמר אל-תחטאו בילד ולא
 שמעתם וגם-דמו הנה נדרש:
 כג והם לא ידעו כי שמע יוסף כי
 כד המליץ בינתם: ויסב מעליהם
 ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
 ויקח מאתם את-שמעון
 כה ויאסר אתו לעיניהם: ויען
 יוסף וימלאו את-כליהם בר
 ולהשיב כספיהם איש אל-
 שקו ולתת להם צדה לדרך

ה ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
 הבאים כי-היה הרעב בארץ
 ו כנען: ויוסף הוא השליט על-
 הארץ הוא המשביר לכל-
 עם הארץ ויבאו אחי יוסף
 וישתחוו-לו אפים ארצה:
 ז וירא יוסף את-אחיו ויכרם
 ויתנזר אליהם וידבר אתם
 קשות ויאמר אלהם מאין
 באתם ויאמרו מארץ כנען
 ח לשבר-אכל: ויפר יוסף את-
 ט אחיו והם לא הפרהו: ויזכר
 יוסף את החלמות אשר חלם
 להם ויאמר אלהם מרגלים
 אתם לראות את-ערות הארץ
 י באתם: ויאמרו אליו לא אדני
 ועבדיך באו לשבר-אכל:
 יא כלנו בני איש-אחד נחנו כנים
 אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים:
 יב ויאמר אלהם לא כי-ערות
 יג הארץ באתם לראות: ויאמרו
 שנים עשר עבדיך אחים |
 אנחנו בני איש-אחד בארץ
 כנען והנה הקטן את-אבינו
 יד היום והאחד איננו: ויאמר
 אלהם יוסף הוא אשר דברתי
 אלכם לאמר מרגלים אתם:
 טו בזאת תבחנו חי פרעה אם-
 תצאו מזה כי אם-בבוא
 טז אחיכם הקטן הנה: שלחו

י"ז יוסף: וירא יוסף אתם את-
 בנימין ויאמר לאשר על-ביתו
 הבא את-האנשים הביתה
 וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
 י"ח האנשים בצעהרים: ויעש
 האיש כאשר אמר יוסף ויבא
 האיש את-האנשים ביתה
 י"ט יוסף: וירא את-האנשים כי
 הובאו בית יוסף ויאמרו על-
 דבר הכסף השב באמתחתינו
 בתחלה אנחנו מובאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
 ולקחת אתנו לעבדים ואת-
 ט חמרינו: ויגשו אל-האיש
 אשר על-בית יוסף וידברו
 כ אליו פתח הבית: ויאמרו
 כי אדני ירד ירדנו בתחלה
 כ"א לשפר-אכל: ויהי כי-באנו
 אל-המלון ונפתחה את-
 אמתחתינו והנה כסף-איש
 בפי אמתחתו כספנו במשקלו
 כ"ב ונשב אתו בידנו: וכסף אחר
 הורדנו בידנו לשפר-אכל
 לא ידענו מי-שם כספנו
 כ"ג באמתחתינו: ויאמר שלום
 לכם אל-תיראו אלהיכם
 ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
 באמתחתיכם כספכם בא אלי
 ויוצא אלהם את-שמעון:
 כ"ד ויבא האיש את-האנשים

אביכם חי היש לכם אח ונגד-
 לו על-פי הדברים האלה
 הידוע נדע כי יאמר הורידו
 פ את-אחיכם: ויאמר יהודה
 אל-ישראל אביו שלחה הנער
 אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
 נמות גם-אנחנו גם-אתה
 ט גם-טפנו: אנכי אערבנו מידי
 תבקשנו אם-לא הביאתי
 אליך והצגתנו לפניך וחסאתי
 י לך כל-הימים: פי לולא
 התמהמהנו כי-עתה שבנו זה
 י"א פעמים: ויאמר אלהם ישראל
 אביהם אם-כן אפוא זאת
 עשו קחו מזמרת הארץ
 בכליכם והורידו לאיש מנחה
 מעט צרי ומעט רבש נכאת
 י"ב ולט בטנים וסקודים: וכסף
 משנה קחו בידכם ואת-הכסף
 המושב בפי אמתחתיכם
 תשיבו בידכם אולי משגה
 י"ג הוא: ואת-אחיכם קחו וקומו
 י"ד שובו אל-האיש: ואל שדי יתן
 ס לכם רחמים לפני האיש ושלח
 לכם את-אחיכם אחר ואת-
 בנימין ואני כאשר שכלתי
 טו שכלתי: ויקחו האנשים את-
 המנחה הזאת ומשנה-כסף
 לקחו בידם ואת בנימין ויקמו
 וירדו מצרים ועמדו לפני

צרות כספיהם המה ואביהם
 לו ויראו: ויאמר אלהם יעקב
 אביהם אתי שכלתם יוסף
 איננו ושמעון איננו ואת-
 בנימן תקחו עלי היו כלנה:
 לו ויאמר ראובן אל-אביו לאמר
 את-שני בני תמית אם-לא
 אביאנו אליך תנה אתו על-ידי
 לו ואני אשיבנו אליך: ויאמר
 לו לא-ירד בני עמכם כי-אחיו
 מת והוא לבדו נשאר וקראהו
 אסון בדרך אשר תלכו-בה
 והורדתם את-שיבתי בגון
 מ"ג שאולה: והרעב כבר בארץ:
 ב ויהי כאשר פלו לאכל את-
 השבר אשר הביאו ממצרים
 ויאמר אליהם אביהם שבו
 ג שברו-לנו מעט-אכל: ויאמר
 אליו יהודה לאמר העד העד
 בנו האיש לאמר לא-תראו
 ד פני בלתי אחיכם אתכם: אם-
 ישה משלח את-אחינו אתנו
 ה נרדה ונשפרה לך אכל: ואם-
 אינה משלח לא נרד כי-האיש
 אמר אלינו לא-תראו פני
 ו בלתי אחיכם אתכם: ויאמר
 וישראל למה הרעתם לי להגיד
 ז לאיש העוד לכם אח: ויאמרו
 שאול שאל-האיש לנו
 ולמולדתנו לאמר העוד

ט זֶהְבִּי אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ מֵעֲבָדֶיךָ
 וּמֵת וּגְסֵ-אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֹדְנֵי
 י לְעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר גַּם-עֵתָה
 כְּדַבְּרִיכֶם כִּן-הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא
 אֹתוֹ יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ
 יא נְקִיִּם: וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת-
 אֲמֹתָתוֹ אֶרֶצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ
 יב אֲמֹתָתוֹ: וַיִּחַפֵּשׂ בְּגֹדֹל הַחֹל
 וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ
 יג בְּאֲמֹתָת בְּנִימֵן: וַיִּקְרְעוּ
 שְׂמֹלֹתָם וַיַּעֲמֵס אִישׁ עַל-
 יד מִפְּטוֹהָ חֲמֹדוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה: וַיִּבֹא
 יוֹהוּדָה וַאֲחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא
 עוֹרְדָנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶצָה:
 טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה-הַמַּעֲשֶׂה
 הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַלֹּאִי
 יז יָדַעְתֶּם כִּי-נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ
 טז אֲשֶׁר כָּמֵנִי: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מֶה-
 נֹאמַר לְאֹדְנֵי מֶה-נִּדְבַר וּמֶה-
 נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת-עֹן
 עֲבָדֶיךָ הֲנֵנוּ עֲבָדִים לְאֹדְנֵי גַם-
 אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר-נִמְצָא הַגְּבִיעַ
 יח בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי
 מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר
 נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה-
 לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עֹלֵי לְשׁוֹן
 אֶל-אֲבִיכֶם:

יד אֶל-רַעְיוֹנוֹ: וַיִּשָּׂא מִשָּׂאת מֵאֵת
 פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשָּׂאת
 בְּנִימֵן מִמִּשָּׂאת כָּלִם חֲמֵשׁ
 מד א יוֹדֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ: וַיִּצְוּ
 אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר
 מלא אֶת-אֲמֹתָת הָאֲנָשִׁים
 אֲכַל כָּאֲשֶׁר יוֹכְלוּן שָׂאת וְשִׂים
 פֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמֹתָתוֹ:
 ב וְאֶת-גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַפֶּסֶף תִּשִּׂים
 בְּפִי אֲמֹתָת הַקֶּטָן וְאֵת פֶּסֶף
 שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כְּדִבְרַי יוֹסֵף אֲשֶׁר
 ג דִּבֶּר: הִבְקֵר אֹר וְהָאֲנָשִׁים
 ד שְׁלַחוּ הֵמָּה וְחֲמִירֵיהֶם: הֵם
 יצֵאוּ אֶת-הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ
 וַיֹּסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ
 קוּם רֹדֵף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים
 וְהִשְׁגַּתֶם וְאִמְרַת אֱלֹהִים לְפִי
 שְׁלַמְתֶּם רַעְיָה תַּחַת טוֹבָה:
 ה הַלֹּא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֹדְנֵי בּוֹ
 וְהוּא נִחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הִרְעַתֶּם
 ו אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: וַיִּשְׁגַּם וַיִּדְבַר
 אֱלֹהִים אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה יִדְבַר אֹדְנֵי
 כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעֲבָדֶיךָ
 ח מַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי הַזֶּה: הֵן פֶּסֶף
 אֲשֶׁר מִצָּאנוּ בְּפִי אֲמֹתָתֵינוּ
 הִשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
 וְאִיךָ נִגְבַּח מִבֵּית אֹדְנֵיךָ פֶּסֶף אוֹ

בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן-מִיָּם
 וַיִּרְחֲצֵהוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא
 כה לְחֲמִירֵיהֶם: וַיִּכְנֶנוּ אֶת-הַמִּנְחָה
 עַד-בּוֹא יוֹסֵף בְּצִהְרִים כִּי
 שָׁמְעוּ כִּי-שָׂם וַאֲכָלוּ לֶחֶם:
 כו וַיִּבֹא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיִּבְיֵאוּ לוֹ
 אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-בְּיָדֵם
 הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחוּ-לוֹ אֶרֶצָה:
 כז וַיִּשְׂאֵל לָהֶם לְשׁוֹן וַיֹּאמֶר
 הַשְּׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר
 כח אִמְרַתֶם הָעוֹרְדָנוּ חִי: וַיֹּאמְרוּ
 שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוּ עוֹרְדָנוּ
 כט חִי וַיִּקְרְעוּ וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת-בְּנִימֵן אַחֲיוֹ בֶן-אִמּוֹ
 וַיֹּאמֶר הַזֶּה אַחֲיֶכֶם הַקֶּטָן
 אֲשֶׁר אִמְרַתֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר
 שביעי ל אֱלֹהִים יַחַד בְּנֵי: וַיִּמְהָר יוֹסֵף
 כִּי-נִכְמְרוּ חֲמִיו אֶל-אֲחִיו
 וַיִּבְקֵשׁ לְבַכּוֹת וַיִּבֹא הַחֹדֶרֶת
 לא וַיִּבֶךְ שָׁמָּה: וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיִּצָּא
 וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לֶחֶם:
 לב וַיִּשְׂימוּ לוֹ לִבְדוֹ וְלָהֶם לְבָדָם
 וּלְמִצְרַיִם הָאֲכָלִים אֹתוֹ
 לְבָדָם כִּי לֹא יוֹכְלוּן הַמִּצְרַיִם
 לֵאכֹל אֶת-הָעֲבָרִים לֶחֶם כִּי-
 לד תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם: וַיִּשְׁבּוּ
 לִפְנֵי הַכֹּהֵן כְּבִכְרָתוֹ וְהִצְעִיר
 כְּצִעְרָתוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ

וַיִּשְׁתַּחוּ